

komme hurtigt over til det andet Thing. Hvad de Vædringsforslag angaar, som ere stillede af det ærede Udvalg, har jeg altsaa, naar man tager denne min Stilling i Betragtning, ikke i og for sig Noget imod dem. Vædringsforslag under Nr. 1 er, naar man altsaa betragter Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger fra 2den Behandling, efter min Formening en Forbedring. Vædringsforslag under Nr. 2 er vel kun en Redaktionsændring. Vædringsforslag under Nr. 3 er et Kompromis, som jeg for min Part ikke skal modsætte mig, et Kompromis mellem Ordføreren i Udvalget og det øvrige Udvalg saavel som mig for at komme ud af dette Spørgsmaal om Brandmure, idet Vædringsforslaget gaar ud paa, at denne Bestemmelse om, at Brandmure kun maa være fælles, naar Bygningerne opføres samtidig, dog alene skal gjælde ved Nybygninger. Vædringsforslag under Nr. 4 kan efter min Mening ikke gjøre nogen Skade. Jeg gaar ud fra, at Hensigten dermed er at tilkjendegive, at det ikke just skal være strafbart for en eller nogle enkelte Nætter at lade et Menneske sove i et Værelse, som ikke er tilstedeligt som Beboelsesrum. Det er det, man vil udtaale ved at forandre Ordet „Natteophold“ til: „stadiet Natteophold“. Vædringsforslag under Nr. 5 tror jeg er en temmelig nødvendig Vædring. Dets Hensigt er jo at stille det klart, at det ikke er Meningen at gjøre nogen Indskrænkning i Benyttelsen af Beboelsesrum, som efter hidtil bestaaende Regler være lovlige. Det opnaas ved i Stedet for at bruge Udtrykket „efter Byggeloven“, hvorved man kunde være tilbøielig til at forstaa denne specielle Lov, i Stedet derfor at sætte, at de ere lovlige indrettede, hvilket altsaa beror paa de Lovbestemmelser, der gjaldt, dengang de bleve indrettede. Vædringsforslag under Nr. 6 har jeg heller ikke Noget at erindre imod, ligesaa lidt som mod Nr. 7. Vædringsforslag under Nr. 8 hænger sammen med det store Spørgsmaal, og det er der forsaavidt ikke nogen særlig Anledning til at yttre sig over. Hvad Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 9 angaar, kan jeg heller ikke nu gaa ind paa det. De Grunde, som jeg ansførte mod dette ved 2den Behandling, refererede sig ingenlunde alene til de Terrainer derude, hvor Frihavnen vil blive anlagt. Men naar jeg nævnedes det Ord: Frihavn, vil man se, naar man efterlæser, hvad jeg har sagt, at jeg benyttede det kun som et Exempel. Min Hovedbetragtning var den, at det vilde være en Forurettelse imod de paagjældende Grundeiere at opstille saadanne Begrænsninger for deres Udgang til at benytte deres Grund, og dertil be-

mærkede jeg, at denne Ubillighed vilde navnlig komme stærkt frem, naar man tænker sig, at Terrainer, der maaske ikke nu ere meget søgte til Bebyggelse, ville blive det fremtidigt paa Grund af en eller anden Omstændighed, som medfører, at Joll faae Vist til at bo der, og at Befolkningen stopper sig sammen der. Og da nævnedes jeg, blot som Exempel, Frihavnen derude. Naturligvis kunde der ogsaa tænkes andre Ting, f. Ex. Anlægget af en Sernbanestation og meget Andet, men derfor kan jeg ingenlunde betragte de Betæneligheder, jeg fremhævede mod dette Vædringsforslag, som fjærnedes derved, at man fra Bestemmelsen har undtaget de Arealer, som ligge i Nærheden af den paatænkte Frihavn. De samme almindelige Grunde hentede fra, at jeg gaar ud fra, at disse Bestemmelser gaa Grundetierne for nær, som jeg nævnedes ved 2den Behandling, gjælde ogsaa mod Vædringsforslaget i dets nuværende Skikkelse. Jeg tror ikke, at det her kan nytte at gjøre gjældende, hvad der ganske vist er sandt, at enhver hygieinist Indskrænkning i Retten til at bygge, som man vil indføre, paa en vis Maade falder paa Eieren; men der er jo stor Forskjel paa, hvilke Forkrifter man anser for at være saa vigtige i hygieinist Henseende, at man paahyder dem allevegne. Det maa naturligvis Eierne finde sig i. Men noget ganske Andet er at udpege enkelte Grunde og Steder og paalægge dem Indskrænkninger, som man ikke anser for at være saa nødvendige i hygieinist Henseende, at man mener at kunne paalægge dem allevegne, dette bliver en særlig Byrde, en særlig Begrænsning, om man vil, en særlig Servitut, som lægges paa disse Grunde. Ordet Servitut er jo et bekendt Systemudtryk, det er ikke Volapük eller Sligt, det er i det juridiske Sprog et meget bekendt Udtryk, som mangfoldige Lægsfolk kjende, og som jeg skulde tro ogsaa mangfoldige Gange er blevet benyttet her i denne Sal, bl. A. naar man talte om den bekendte Fæstningservitut. Jeg vil derfor ligesom ved 2den Behandling fraraade Vedtagelsen af Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 9. Endelig vil jeg blot tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler, det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløffe), yttrede. Jeg tror, ligesom han jo ogsaa selv mente, at det vilde blive vanstelig at indsætte Bestemmelser i Byggeloven angaaende de Forhold, som han berørte. Det maatte jo saa være saadanne Bestemmelser, som at Vinduer altid skulde være indrettede til at aabnes indad eller andre lignende Regler, som vilde blive meget